

bestemmelse som angivet i det foreløbige udkast, og det samme er tilfældet for Seruminstituttet og Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde, medens Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionærorganisationer samt Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger ligesom De danske Patentagenters Forening har udtrykt tilfredshed med, at bestemmelsen er udgået.

Fra arbejdstageres side er man bange for, at bestemmelsen vil medføre, at erhvervsvirksomhederne søger patent på opfindelser under angivelse af, at det drejer sig om virksomhedsopfindelser, uanset at dette ikke er tilfældet, og derved går den ansattes interesser for nær. Fra industriens side anføres det, at en ophævelse af reglerne om virksomhedsopfindelser medfører, at en opfindelse ikke kan patenteres, hvis man ikke kan påvise opfinderen, og at den omstændighed, at man eventuelt skal drage én eller flere „opfindere“ frem fra en større ubestemt kreds, vil medføre, at de pågældende finder sig berettiget til erstatning eller andre faciliteter frem for de ikke nævnte, hvilket vækker uro på arbejdspladserne og fører til urimelige resultater.

I betænkningen peger komiteerne på, at en udtrykkelig bestemmelse om virksomhedsopfindelser næppe findes i noget andet land end Danmark, og at bestemmelsen ej heller er optaget i det inden for EEC udarbejdede konventionsudkast. Dette i forbindelse med den modstand, bestemmelsen har mødt, i særdeleshed inden for de nordiske arbejdstagerorganisationer, har medført, at bestemmelsen er sløffet i komiteernes lovudkast. Ud fra disse synspunkter er bestemmelsen ej heller medtaget i det foreliggende forslag.

Til § 2.

I paragraffen, der med de to nedenfor omtalte ændringer svarer til § 2 i komiteernes udkast, behandles kravene til nyhed og opfindelseshøjde og i forbindelse dermed spørgsmålet om kollision med ældre ansøgninger.

Den i patentretten gældende grundsætning, at en opfindelse for at kunne patentbeskyttes skal være ny, er i den gældende lov, jfr. dennes § 1, 2. stk., nr. 3, begrænset derved, at kun visse former for nyhedshindrende omstændigheder tages i betragtning, nemlig beskrivelse i almindelig tilgængelig trykt skrift eller åbenlys anvendelse her i landet af opfindelsen. Denne begrænsning foreslås ophævet, således at alt, hvad der er kendt før patentansøgningens indlevering, principielt bliver af betydning ved bedømmelsen af opfindelsens nyhed. I paragraffens 2. stk. er det angivet, at alt, hvad der er blevet

almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde, anses som kendt. Nyhedsbegrebet får herved en generel karakter, og det afgørende bliver, om de pågældende omstændigheder er blevet almindeligt tilgængelige, d. v. s. om en større eller ubestemt kreds af personer har haft mulighed for at blive bekendt hermed. Undtagelse gøres dog for tilfælde, hvor de personer, der er blevet bekendt med opfindelsen, står i et særligt forhold til opfinderen. Betænkningen indeholder nærmere redegørelse for, hvorledes begrebet almindelig tilgængelig skal forstås. Forslaget har ikke givet anledning til bemærkninger i de modtagne udtalelser.

Kravet om en vis opfindelseshøjde har fundet udtryk i forslaget, idet det kræves, at opfindelser for at kunne patenteres væsentlig adskiller sig fra, hvad der tidligere var kendt. Heri ligger en ændring i forhold til komiteernes endelige udkast og til det i folketinget tidligere fremsatte forslag. Fra de nordiske industriforbunds side er der givet udtryk for, at denne formulering burde foretrækkes som bedst givende udtryk for det af komiteerne fremhævede ønske om en skærpelse af kravet til opfindelseshøjde.

I sammenhæng med den nedenfor omtalte ændring i 2. punktum er ordet „indlevering“ ændret til „indleveringsdag“.

I § 2, 2. stk., 2. pkt., er optaget en bestemmelse om forholdet til en ældre patentansøgning vedrørende den samme eller en lignende opfindelse. Efter den gældende lov, § 3, 2. stk., er reglen den, at når flere søger patent på samme eller væsentlig samme opfindelse, skal den, som først har indleveret ansøgning, være fortrinsberettiget til at få patent. Efter praksis forstås dette på den måde, at der kan meddeles patent på den senere patentsøgte opfindelse, hvis denne udviser en rimelig teknisk forskel i forhold til den ældre ansøgers opfindelse. Dette betyder, at den ikke behøver at opfylde de sædvanlige krav på nyhed og opfindelseshøjde i forhold til den ældre ansøgers opfindelse. Komiteerne fremhæver, at denne ordning har vist sig vanskelig i praksis, og at det særlig også under en fællesnordisk ordning vil blive yderst vanskeligt at etablere en ensartet nordisk praksis på dette område. Man foreslår derfor, at der gives den ældre ansøgning et absolut fortrin, således at denne betragtes som nyhedshindrende for den yngre, dog under forudsætning af, at den ældre ansøgning offentliggøres efter forslaget § 22. Udkastet slutter sig til visse bestemmelser i Europarådets konvention og i EEC-udkastet.